

[Jørgen Estrup]

tvinge folk til at sidde og trille tommelfingre, uanset at de måske kunne lære noget eller kunne øge livskvaliteten på en anden måde, hvis de kunne bruge deres tid bedre end til at trille tommelfingre? Jeg synes, at det, der hedder slip de ledige løs, er en rigtig god idé.

Svend Aage Jensen (CD):

De tre foreliggende lovforslag er et helhjertet forsøg fra regeringens side på at få sat en jobrotation i gang, således at en større kreds af ledige medborgere får mulighed for også i en arbejdsmæssig situation som den nuværende at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Samtidig opfylder lovforslagene et længe næret ønske hos mange om at kunne tage orlov fra jobbet i en kortere eller længere tid, enten fordi de ønsker et sabbatår, ønsker at gå hjemme en tid hos eventuelle børn eller ønsker at gå på kursus. For de fleste har den type ønsker hidtil været urealisable. Det har de flestes økonomi ikke tilladt, men vedtages disse lovforslag, vil muligheden for mange være til stede.

Centrum-Demokraterne finder det godt, at også de ledige og de selvstændige erhvervsdrivende efter bestemmelserne får mulighed for at gå på betalt orlov, forældreorlov og uddannelsesorlov, ligesom også medhjælpende ægtefæller kan opnå ydelse under orlov.

Ligeledes finder CD det positivt, at der gives ledige mulighed for en aktivitetsydelse under frivilligt, ulønnet arbejde i udlandet for en humanitær eller en kirkelig organisation, og jeg tror, at de mennesker, der får den mulighed for at tage til udlandet, er bedre rustet, når de kommer tilbage. Pointen i disse regler er, at de orlovsberettigedes job i orlovstiden besættes med ledige. Vi finder det positivt, at arbejdsgiveren kan modtage et beløb i en 2-ugers-oplæringstid, et beløb, der svarer til den pågældendes dagpenge.

Jeg vil til slut udtrykke mit håb om, at disse forslag vil få større succes end de sidste aktiveringstilbud, der blev vedtaget her i Tinget.

Jørgen Estrup (RV):

Den forudgående langstrakte meningsudveksling har unægtelig givet lejlighed til at få afklaret nogle af de lidt mere principielle synspunkter, og derfor skal jeg gøre min ordførertale kort.

Jeg synes, det er vigtigt at bemærke, at det, vi kaldte aktiveringsforliget i maj, og som vi altså nu fortsat kalder aktiveringsforliget i en udvidet udgave, er andet og mere end aktivering af de ledige. Det er altså ikke blot det at gå fra at være passiv til at være aktiv, som det blev nævnt tidligere, men det er i høj grad også et spørgsmål om at sikre, at de, der allerede er på arbejdsmarkedet, får en mulighed for at skabe plads til dem, der ikke er på arbejdsmarkedet, og for at øge livskvaliteten og for at skabe nye uddannelsesmuligheder for dem, der har siddet længe i en stilling. Dermed er der i orlovsmuligheden helt nye principper, som betyder, at byrden ved at skabe mobilitet på arbejdsmarkedet ikke blot ligger hos de ledige. Det synes jeg er en vigtig ting.

Det andet, man kan sige om det nye forlig, er, at vi tager i betragtning, at vi altså var for konservative – for nu netop at understrege den side af det – i det forlig, der blev lavet i maj, men at vi nu tager konsekvensen af, at den konservative linje ikke havde de nødvendige virkninger, og går et lille skridt videre i at prøve på at slippe de ledige løs, nemlig sådan at de ledige nu også kan være med i orlovsordningerne både uddannelsesmæssigt, i relation til familien og – som vi diskuterede det før – også i relation til internationale stillinger.

Dermed er der selvfølgelig noget mere principielt og noget, som nogle vil føle er faretruende, i de nye ordninger, og det undrer mig naturligvis ikke, at det bl.a. er fra den konservative ordfører, der tages visse forbehold. Jeg synes, vi skal kigge et øjeblik på, hvad vi fik ud af de ordninger, der blev lavet i maj, og se den meget begrænsede virkning. Jeg tror, vi er langt fra at sprænge det system, der er bygget op. Derimod skaber vi afgjort nogle bedre muligheder for dem, der i øjeblikket ikke kan finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Når vi så oven i købet, som vi prøvede på at skære ud i pap tidligere, kan spare offentlige penge på det og kan være med til at skabe en fornøden international humanitær aktivitet, så mener jeg, der er mange gode perspektiver i det, der her ligger på bordet.

Jeg tror, vi fortsat bliver nødt til at følge ordningerne meget tæt for at se, om vi har ramt præcist, men jeg er ikke i tvivl om, at de nye perspektiver er noget af det, vi skal bygge på, når vi når frem til årsskiftet 1993-94 og skal